

## Vážení rodiče, milí žáci a přátelé školy.

Letošní zima se svými mrazy odešla a zahrádky pokryté sněhem vystřídaly něžné květy sněženek, bledulí, narcisek a tulipánů. Myslím, že všichni jsme vítali jaro s vírou, že epidemiologická situace, která trápí téměř celý svět, bude lepší a budeme se moci nadechnout čerstvého jarního vzduchu bez zakrytých úst a jeden na druhého se krásně široce usmát.

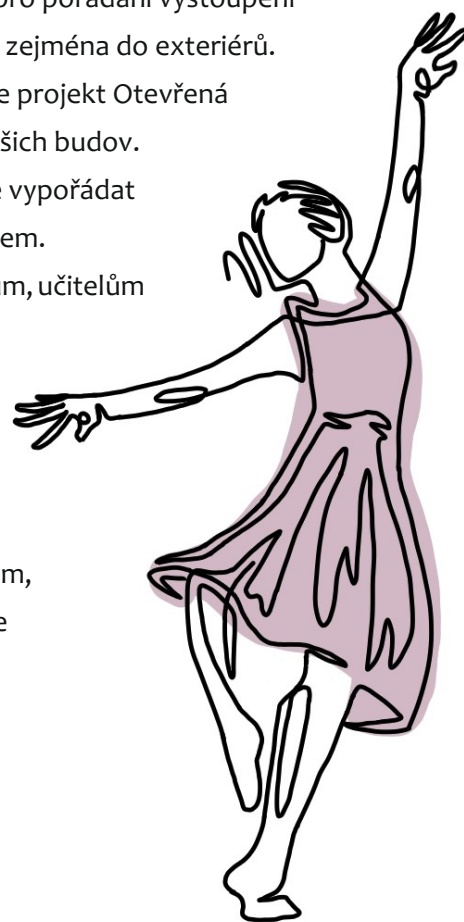
Jarní období v naší škole vždy překypuje koncertní aktivitou. Hudebníci, tanečníci, výtvarníci i herci jsou v jednom kole. Letos je vše jinak. Třídy a chodby zejí prázdnotou, chybí hudba, smích dětí i učitelů a celkově je zde moc smutno. Malou změnou byla příprava na koncert učitelů, kdy se z některých tříd začala ozývat hra na nástroje a zpěv. Seděla jsem v ředitelně, nechala otevřené dveře a se zatajeným dechem a dojatá jsem poslouchala živou hudbu.

Vám rodičům bych ráda poděkovala za to, že v této nestabilní době zůstáváte věrni naší škole. Zejména si velmi cením skutečnosti, že i přes přetrvávající distanční formu výuky jste byli ochotni uhradit platbu na další pololetí. Mám pochopení i pro ty žáky a rodiče, pro které je již současná situace neúnosná a tento způsob výuky jim nevyhovuje.

Nyní hledáme nové možnosti pro pořádání vystoupení žáků a chtěli bychom je směřovat zejména do exteriérů. Pokud to situace dovolí, chystáme projekt Otevřená zahrada ve vnitroblocích obou našich budov. Je to jedna z možných cest, jak se vypořádat s přetrvávajícím nepříznivým stavem.

Děkuji vám všem rodičům, žákům, učitelům i ostatním zaměstnancům školy za soudržnost, toleranci, kreativitu, pochopení a kladný přístup k řešení problémů. Jsem přesvědčena, že s vaší podporou a s takovým pedagogickým sborem, který mám k dispozici, nemůžeme nevyhrát.

Jana Sapáková  
ředitelka školy



# Výtvarná soutěž pro žáky školy

Michal Kříž

Už podruhé jsme na naší ZUŠce vyhlásili výtvarnou soutěž pro žáky školy. Úkolem soutěžících bylo nakreslit nebo namalovat sadu deseti obrázků na zadaná témata. Tyto obrázky pak budou v příštích letech použity jako grafický základ školních plakátů.

Výtvarného klání se zúčastnilo celkem 12 soutěžících. Odevzdané práce posuzovala pětičlenná porota, ve které byly zastoupeny všechny paní učitelky výtvarného oboru (Miroslava Brázdová, Kamila Hurník Zachrle a Kateřina Kuklíková), za vedení školy pan zástupce Michal Kříž a za spolek VIVO paní předsedkyně Markéta Šmerdová.

Porota neměla vůbec jednoduchý úkol, neboť úroveň všech prací byla opravdu vysoká. Soutěž nebyla rozdělena podle věkových kategorií, což bylo třeba zohlednit. V pravidlech soutěže také nebylo předepsáno, jakou výtvarnou techniku si mají soutěžící zvolit, jednotlivá pojetí se tak značně lišila. Hodnocení jednotlivých porotců se různilo, tak jak už tomu na soutěžích bývá. Na jednom se všichni shodli jednomyslně: všem mladým umělcům je třeba vyjádřit opravdu velké uznání za úžasnou práci a obrovské úsilí, které věnovali tomuto projektu, zvláště v této době!



foto Markéta Šmerdová

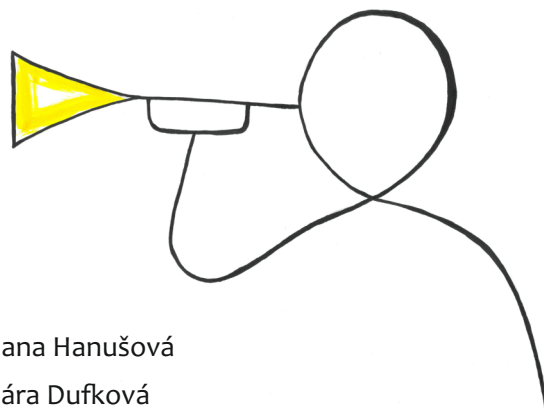
Velkou motivací pro mladé výtvarníky byly bezesporu i lákavé ceny pro první tři nejlépe hodnocené práce. Tak jako v minulém ročníku soutěže se jedná o poukazy na výtvarné potřeby v hodnotě 2000, 1000 a 500 Kč, které výherci mohou uplatnit v oblíbeném obchodě GABart na Lidické ulici. Ceny pro soutěžící financoval spolek VIVO, který při naší škole působí už od roku 1996. Cílem spolku je mimo jiné podpora motivace žáků, zkvalitňování výuky a propagace školy.



# VÝSLEDKY VÝTVARNÉ SOUTĚŽE

- 1. cena Anežka Topinková  
ukázka z vítězné kolekce viz titulní strana
- 2. cena Iva Petrášová
- 3. cena Veronika Gajdušková / Alžběta Pecová

Čestná uznání Kristýna Vlčková / Johana Foltanová / Jana Hanušová  
Eva Kostelanová / Nella Doležalová / Klára Dufková  
David Kucin / Lucie Thálová



Podrobnější výsledky výtvarné soutěže spolu s náhledy jednotlivých prací naleznete na [www.zus-vk.cz](http://www.zus-vk.cz)  
Slavnostní předání diplomů a cen proběhne **ve čtvrtek 13. 5. 2021 v 16.00** na zahradě školní budovy na Palackého třídě 146. Kromě cen hlavních jsou připraveny menší ceny pro všechny účastníky soutěže. Gratulujeme!

## Jak to vidí naši nejmenší

Eliška Vimrová

MÁM MOC RÁDA HUDBU A ZPÍVÁNÍ. MÁMA ŘÍKÁ, ŽE UŽ OD MIMINKA, PROTO JSEM HWED V 7. TŘÍDĚ ZAČALA CHODIT DO HUDEBKY. NA VIOLONCELLO MĚ NAVEDLA PANÍ UČITELKA KOPŮNCOVÁ, UTALENTOVÝCH ZKOUSEK VIOLONCELLO SE MI MOC LÍBÍ, KRÁSNĚ ZVÍ, A ASI MI TO TROŠKU JDE, PROTOŽE PANÍ UČITELKA ŘÍKÁ, ŽE BY MĚ POSLALA NA KONCERT. PANÍ UČITELKU KOPŮNCOVOU MÁM MOC RÁDA A TĚŠÍM SE, AŽ SE ZASE OTEVŘOU ŠKOLY.



# Jarmila Mráčková - naše emeritní ředitelka

Pavel Borský

Nemusíme chodit daleko (někdy stačí podívat se na večerní zprávy), abychom viděli, že existují lidé, kterým jde především o vlastní prospěch, peníze, funkce či posty. Naštěstí jsou kolem nás také osobnosti, které smýšlí zcela opačně. Jednou z nich je bezesporu emeritní ředitelka naší školy, paní Jarmila Mráčková, která v letošním roce slaví svoje životní jubileum.



Zastupitelstvo městské části Brno – Královo Pole udělilo v roce 2012, u příležitosti Erbovních slavností Králova Pole, pamětní medaili Mgr. Jarmile Mráčkové za dlouholetý výrazný podíl na úspěšném rozvoji ZUŠ Vítězslavy Kaprálové Brno.

## Potěšilo Tě toto udělení?

Potěšilo, protože tím byla vlastně oceněna a zvýrazněna naše škola. Víím, že jsem v děkovné řeči uvedla, že to přijímám jako ocenění práce celého kolektivu školy, bez kterého by nebylo výsledků.

## Měla jsi nějakou vizi pro školu?

Vize přicházely postupně, ale jednu jsem měla od začátku, uvést školu do povědomí kulturní veřejnosti města Brna. Řadu let účastí na Brněnském kulturním létu na Staré radnici, Rok české hudby 1994 (čtyři večery oceněné Nadací Leoše Janáčka), Mozartovy cesty 2006 a řada dalších. Časté byly kon-

certy z děl současných skladatelů, interpretovaných žáky školy, za účasti autorů (J. Matys, Z. Zouhar, V. Lejsek, C. Kohoutek). Vrcholem těchto autorských koncertů byla návštěva Petra Ebena 1. prosince 1999. V přeplněném sále školy jsme se setkali nejen s velkým umělcem, ale také laskavým a milým člověkem.



Jarmila Mráčková a Petr Eben

## Jaké máš vzpomínky na první kroky Tvého hudebního vzdělávání?

Mé první kroky vedla maminka do hudební školy na výuku klavíru. Ale s krásnou hudbou jsem se díky ní setkávala od malička. Hrála na klavír a krásně zpívala a já jsem s velkým potěšením poslouchala árie Rusalky, Barče, Gildy a Biblické písně. Domácí loutkové divadlo a později operní představení byla moje láska. A tak jsem v osmé třídě uvažovala především o divadelním výtvarnictví na ŠUŘ či konzervatoři – klavír. A zvolilo se gymnázium. Po maturitě jsem se hlásila na filosofickou fakultu – dějiny hudby, ale tento obor se

v daném roce neotevíral a tak jsem dala na radu své učitelky klavíru: „Když se chceš co nejvíce dozvědět o hudbě, běž na varhany.“ Jsem jí za to doporučení dodnes vděčná. Vystudovala jsem konzervatoř i JAMU a byla jsem první, kdo si tam vymáhal obligátní hru na cembalo (trvalo dlouho, než ji zavedli).

**V letech 1990 – 2002 jsi byla ředitelkou... Ne každý ví, že zejména Tobě vděčíme za krásnou budovu, ve které naše škola sídlí. Bylo náročné ji pro ZUŠ získat?**

Přišel prosinec 1989, Sametová revoluce a Občanské fórum v naší škole a to mě navrhlo na ředitelku. V té době došlo k restitucím dvou budov školy (Mercova 23 a Bulharská 60), zbyla jen část – Mercova 20 (dnešní budova TO a VO). Stálo velké úsilí mě a moji zástupkyni Helenu Navrátilovou získat náhradní budovu. Naštěstí se v té době v Králově Poli uvolnilo několik budov. Ve výběrovém řízení získala naše škola budovu Palackého tř. 70. To bylo a dodnes je úžasné. Do budovy se vrátila i její původní náplň – stala se opět školou, jak v roce 1903 při její výstavbě. Erb nad vchodem je od roku 1913, kdy se budova stala radnicí Králova Pole. Budova potřebovala řadu úprav například jiné příčky zdí, dle potřeb fungování umělecké školy. Byla možnost vytvořit koncertní sál, tolik nutný pro hudební školu. Dnes si

*tajenka křížovky: v devíti letech*

bez něj nedovedeme činnost školy představit. Ještě v době stavebních úprav (rok 1993) se v sále udomácnilo koncertní křídlo firmy Petrof, které nám bylo mimořádně povoleno zakoupit. Jediný kus, který byl tehdy v republice v prodeji, doputoval z Hradce Králové k nám do Králova Pole!



*zleva Jarmila Mráčková, Helena Navrátilová, Zdena Zahrádková, Blanka Kaderová*

**To však nebyl konečný happyend...**

Za dva roky po změně na radnici se objevil názor, že je této budovy pro školu škoda, měla být lukrativněji využita. Výuka ZUŠ měla být přesunuta na ZŠ Herčíkova – tedy pro školu horší situace než byla před rokem 1990. Taneční obor měl být zcela zrušen. Sešlo se přes 1200 podpisů proti tomuto záměru a článek v novinách. Zůstali jsme.

**Jak to bylo s názvem naší školy?**

V roce 1999 hrozilo slučování základních uměleckých škol. Došla jsem k názoru, že škola s názvem nějaké osobnosti by se obtížněji rušila. Rozhodla jsem se pro jméno významné skladatelky, která vyšla z Králova Pole, Vítězslavy Kaprálové. Žádost na ministerstvo podpořilo několik osobností. V dubnu 2002 přišlo schválení – udělení čestného pojmenování školy. Slavnostní koncert se konal 11. prosince 2002. Účastnil se bratranec V. Kaprálové Ing. Josef Kaprál i autor její biografie PhDr. Jiří Macek. Vzácným hostem byla paní Mgr. Milena Flodrová. Završením bylo vytvoření plakety s podobou Vítězslavy Kaprálové do koncertního sálu. Oslovila jsem akademického sochaře Milana Knoblocha, který byl autorem řady zpodobení Bohuslava Martinů. Souhlasil. K odhalení plakety došlo 30. října 2008 za účasti autora a řady brněnských osobností.



**Kromě ředitelské či pedagogické činnosti jsi se věnovala, a stále ještě věnuješ, práci pro hudební spolky...**

Já jsem ke všemu přišla bez snažení. Na jeden koncert školy k výročí Brna s programem brněnských skladatelů jsem mimo jiné pozvala prof. Zdeňka Zouhara. Ten mě následně oslovil, abych po něm vedla brněnskou pobočku Společnosti Bohuslava Martinů, protože on se stal předsedou celé společnosti v Praze. A to ani nevěděl, že se budeme stěhovat a mít vlastní koncertní sál. To bylo na jaře 1993. Od té doby se čtyřikrát za rok konají večery z děl Martinů, jeho současníků za účasti profesionálních umělců, žáků naší školy i jejich pedagogů. Podobně se věnuji i organizaci Spolku přátel hudby a do třetice i Klubu moravských skladatelů. Do programu všech těchto organizací pravidelně zapojuji žáky naší ZUŠ, kteří tak mají uplatnění, zároveň je to úžasná propagace školy.



**Co bys popřála do budoucna ZUŠ Vítězslavy Kaprálové?**

Mám radost jak se v současnosti škole daří, má zájem rodin o studium dětí, výborné výsledky nejen na soutěžích, uplatňování žáků na veřejnosti. Zlepšování vybavenosti školy. Víím, že to není samo sebou, že to chce nápady, úsilí vedení školy i spolupráci celého kolektivu. K tomu přeji stálou energii a potěšení z výsledků. Přeji, aby si žáci zamilovali dobré umění, aby jim přinášelo kultivování a radost. Aby na školu, na své učitele po celý život rádi vzpomínali. Umění není formální nadstavba, je to součást kultury a kulturnosti, je to to starořecké „krása a dobro“. Toho je nám zapotřebí. ZUŠky k tomu přispívají.

**Děkuji za rozhovor a dovolu, abych Ti za nás za všechny popřál všechno nejlepší k Tvému krásnému jubileu, pevné zdraví, neutuchající elán a vitalitu, jsi pro nás stále velkou inspirací!**

# TALENTOVÉ ZKOUŠKY 2021/2022



Talentové přijímací zkoušky na školní rok 2021/2022 se budou konat první týden v červnu.

**Hudební  
obor**

**4. 6. 2021**

budova Palackého tř. 70

**Literárně dramatický  
obor**

**4. 6. 2021**

budova Palackého tř. 70

**Taneční  
obor**

**2. a 3. 6. 2021**

budova Palackého tř. 146

**Výtvarný  
obor**

**3. a 5. 6. 2021**

budova Palackého tř. 146

Příhlášku k talentové zkoušce naleznete na [www.zus-vk.cz](http://www.zus-vk.cz), kde si máte možnost rezervovat přesný čas zkoušky.

# Online koncert učitelů

Michal Kříž

Stalo se již tradicí, že na Den učitelů pořádá naše škola koncert, v rámci kterého se na pódiu nepostaví žáci, ale jejich pedagogové. Je to skvělá příležitost představit žákům, rodičům i široké veřejnosti vynikající umělecké osobnosti, které na naší ZUŠce působí.

V letošním roce, kdy není možné pořádat živé koncerty za přítomnosti diváků, jsme vážně zvažovali, jestli tuto naši tradici nepřerušit a koncert nezrušit. Nakonec, díky obrovskému zájmu ze strany učitelů a všeobecnému odhodlání nevzdávat se, jsme se rozhodli akci zachovat a přenést ji do online prostředí.

Týdenní natáčení probíhalo za přísných hygienických opatření, natáčelo se převážně v našem

koncertním sále, s kamerou jsme se ale vypravili i do Kostela svatého Augustina na Náměstí Míru. V rámci koncertu vystoupilo 32 účinkujících z řad pedagogů a jejich hostů. Dramaturgie koncertu je velice rozmanitá, od hudby klasické (všech období) až po jazz, klezmer či pop.



foto Markéta Šmerdová

Posluchači se mohou zaposlouchat do zvuku celé řady hudebních nástrojů, vedle těch tradičních zmíním například různé druhy saxofonů, hoboje, renesanční loutnu, varhany, cembalo, cimbál, baskytaru aj.

Online koncert učitelů měl premiéru 30. 3. 2021, od té doby jej shlédlo více než 1600 diváků (je stále ke shlédnutí na školním kanálu YouTube, odkaz naleznete na [www.zus-vk.cz](http://www.zus-vk.cz)). Moc nás těší, že tento projekt zaznamenal tak velký ohlas a vřelé přijetí, je to pro nás pedagogy obrovská odměna za vynaložené úsilí a důkaz toho, že to stálo za to!

*Dobrý den, paní ředitelko.*

*Chtěli bychom Vám touto cestou poděkovat za krásný koncert. I když jsme nemohli tento zážitek prožít naživo, příjemná atmosféra se přenesla až do našeho domova. Moc vám fandíme v této složité situaci, přejeme hodně síly a naději, že vše se v dobré obrátí.*

*Krásné Velikonoce.*

*úryvek z reakce na online koncert učitelů*



# Z ateliérů výtvarného oboru

Kateřina Kuklíková

Ve výtvarném ateliéru Mgr. Kateřiny Kuklíkové pracují žáci ve věku od 5 do 9 let. Většina z nich nastoupila do ZUŠ v tomto školním roce. S výtvarným jazykem, nejrůznějšími technikami a myšlením se tudíž seznamují převážně formou distanční výuky.

V prostředí domova disponuje každý žák jiným materiálním vybavením a místem pro tvorbu. Výtvarné úkoly jsou tedy koncipovány tak, aby měl každý možnost přizpůsobit je svým podmínkám. Fotografie představují průřez tvorbou během celého školního roku a ukazují, že reakce žáků na výtvarné impulsy jsou velice citlivé a osobité.



Motýl, Irena Zavřelová (7 let)



Mandala, Eliška Tůmová (5 let)



Duha, Nina Salamonová (6 let)



Hmyz, Stela Kostelníková (7 let)



Červená Karkulka, Nela Juračková (5 let)



Neobyčejné zvíře, Zita Sokolová (7 let)





Červená Karkulka, Zuzana Koláčná (6 let)



Kouzelný les, Eliška Tůmová (5 let)



Chameleon, Isabella Peloušková (6 let)



Červená Karkulka, Natálie Ráčková (6 let)



Vlčí srst, Emily Suquet (6 let)



Vlčí srst, Tereza Koláčná (7 let)



Vlčí srst, Ema Juřicová (8 let)



Vlčí srst, Jana Zelinková (9 let)



Vlčí srst, Samuel Chodák (5 let)

# Nebojme se online soutěží

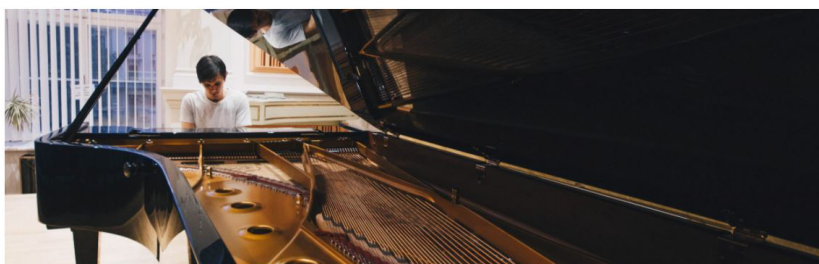
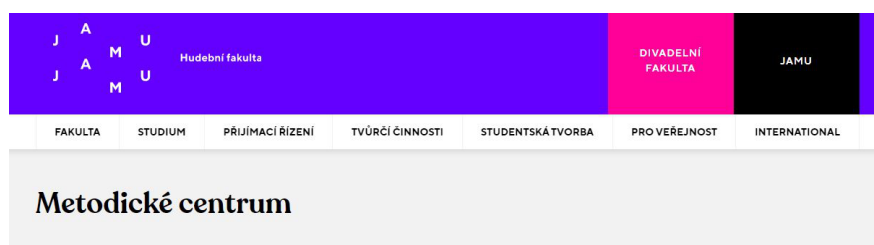
Martin Fišl

Setkat se na jednom hudebním poli a změřit navzájem své síly s rozmanitou klavírní konkurencí bývá velkou motivací pro děti a studenty. Děti se rády předvádějí a termíny soutěží většinu pedagogů i žáků motivuje, aby vybrané skladby v konkrétním čase dopracovali do maximálních detailů. Ovšem dnešní výuka přes různá internetová rozhraní nás v našem počínání většinou brzdí.

V současné době se s online klavírními soutěžemi po celém světě doslova „roztrhl pytel“. Nová doba si žádá nové výzvy. Proč je tedy nevyužít a děti nemotivovat! Pamatuji si, jak jsem přihlašoval své děti na druhý ročník mezinárodní klavírní soutěže – Bachovská cesta. Kvůli covidové situaci byla zrušena. Následovala příprava na mezinárodní soutěž Amadeus, situace se opakovala. Začal jsem tedy hledat pro děti alternativnější cestu. Jelikož jsem se na internetovém hudebním poli moc neorientoval, měl jsem ze zahraničních soutěží patřičné obavy. Jak jsem později zjistil, byly přehnané.

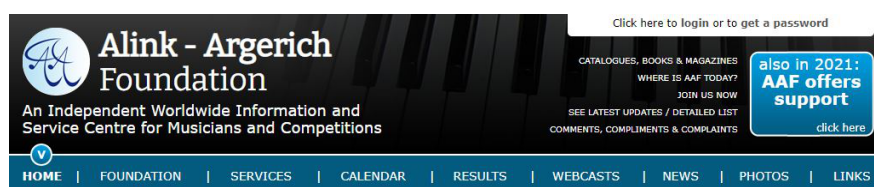
Pedagogové metodické centra pro své posluchače na individuálních či hromadných přednáškách aplikují a chrlí obrovskou škálu

interpretačních a uměleckých rad. Posluchači, kteří se ze svého volného času věnují systému celoživotního vzdělávání na hudební fakultě JAMU, mají z části jednodušší podmínky pro přípravu svých dětí a studentů na soutěže, neboť rady z přednášek, které vyslechnou na půdě Metodického centra, hradě mohou aplikovat v přípravě svých žáků na mezinárodní soutěže.



<https://hf.jamu.cz/verejnost/metodicke-centrum/>

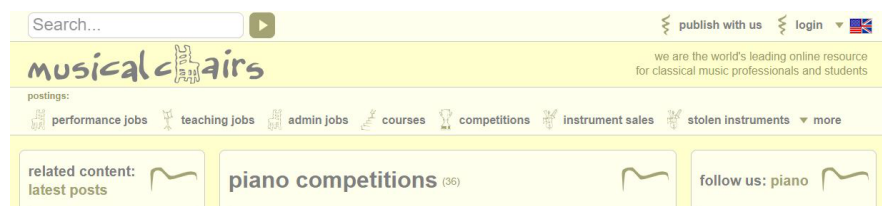
Pro profesionální soutěže doporučuji použít link nadace Marthy Argerich <http://www.alink-argerich.org/>, na kterém si můžete v současné době stáhnout i nový katalog soutěží pro rok 2021–2023. Z českých soutěží je zde uvedeno Pražské Jaro a 34. ročník Smetanovy soutěže, která se koná v Plzni. Soutěže nejsou většinou pro mladší děti, ale katalog by mohl využít některý z pedagogů Konzervatoře.



<https://www.alink-argerich.org/>

Další ze zajímavých internetových odkazů zahraničních soutěží je link <http://www.musicalchairs.info/piano/competitions> - zde se nachází online klavírní soutěže různých úrovní. Odkaz je neustále aktualizován. Pro

nalezení více soutěží doporučuji do internetového prohlížeče napsat v anglickém jazyce větu: **online piano competitions for children** (klavírní online soutěže pro děti). Věřím, že naleznete mnoho a mnoho zajímavých soutěží, které budou Vaše děti motivovat.



<https://www.musicalchairs.info/piano/competitions>

## Parametry online soutěží

Účastníci online klavírních zahraničních soutěží bývají naprosto nepředvídatelné úrovně. Nahrávku může poslat interpret doslova „z celého světa“.

- Nahrávky bývají pořízeny na různé kvalitní či nekvalitní nástroje (pianina nebo křídla) a z různého prostředí (dětský pokoj, učebna, koncertní síň).
- Někteří interpreti posílají nahrávky studiové, jiné jsou nahrávány na mobilní telefon či kameru.
- Na některých soutěžích platí pravidlo hry koncertního vystoupení v jednom celku, na jiné soutěži je dovoleno zaslat nahrávky po jednotlivých skladbách. U tohoto bodu bych se maličko zastavil. Celé koncertní vystoupení bez stříhu jednotlivých skladeb nese znaky náročnějších požadavků soutěže. Výkony těchto soutěžících dosahují většinou skvělých interpretačních kvalit.
- Soutěžní výkony se většinou nahrávají na kanál YouTube nebo posílají přes internetová úložiště.
- Video nahrávky interpreta by měly být natáčeny z pravé strany tj. ze strany publika a podmínkou soutěží bývá videozáznam celé postavy interpreta s jasným a ostrým obrazem na ruce soutěžícího.
- Soutěže bývají jedno i vícekolové.
- Vítězové soutěží bývají oceněni diplomem, který je poslán elektronickou poštou, u prestižnějších soutěží i finanční částkou či pozváním na koncert či masterclass.
- Poplatky zahraničních soutěží bývají docela vysoké (60 – 200 eur)

## Klavírní soutěže v České republice

spjaty s pedagogy Metodického centra JAMU

### Pianoforte per tutti

soutěžní přehlídka

V letošním roce je klavírní soutěžní přehlídka převedena do online prostředí. Soutěž se koná v březnu 2021.

### Beethovenovy Teplice

klavírní soutěž pro mladé pianisty

Soutěž se koná 26. – 27. 6. 2021.

### Pro Bohemia Ostrava

mezinárodní klavírní soutěž

Pro letošní rok je soutěž zrušena a ani v online prostředí se neuskuteční.

### Mladí pianisté hrají na Steinway & Sons

celostátní klavírní soutěž

pro klavíristy do 12 let

V loňském roce proběhla soutěž již v online prostředí. Letošního roku se koná v termínu 3. – 4. 6. 2021.

### Amadeus Brno

mezinárodní mozartovská soutěž pro klavíristy do 11 let

Letošního roku se uskuteční v termínu 11. – 13. 11. 2021.

Organizátoři jsou připraveni soutěž převést do online prostředí.

# Střípky z dramataku

Ema Křížová

Tak jako všechny ostatní obory, i ten náš literárně-dramatický, je poslední měsíce odkázaný na distanční výuku. Protože divadlo je živé umění v jednom čase a prostoru, a důraz klademe především na to, aby se naši žáci měli možnost rozvíjet ve vzájemné interakci, byly jsme z dlouhodobého výhledu distanční výuky... no, jemně řečeno zklamané.

A tak jsme hledali cesty, jak rozvíjet ostatní dovednosti, které k divadlu patří. Dokud tedy nemůžou děti stát společně se svými kamarády na jevišti, věnujeme se tvůrčímu psaní, přednesu, povídáme si o dramaturgii, režii a scénografii. Za tu dobu nám v počítači přibylo obrovské množství krásných i vtipných textů, návrhů, nápadů a fotek, které nás rozesmály i překvapily svou hloubkou. Materiálů bychom měli i na samostatný časopis, výběrání bylo těžké. Nabízíme vám malou ochutnávku tvorby našich žáků...

## KARANTÉNY neČAS

Šla jsem jednou městem,  
sama a v klidu se psem,  
v tom potkala jsem dva přátele,  
a všechno šlo do... jetele.

Moji kamarádi milí  
jako vždy velmi pozitivní byli.  
Tentokrát však trochu moc  
už pátý den doma, volám o pomoc.

Doma však nejsem sama.  
Bohužel.

Den sedmý uvažuji o úkladné vraždě,  
ne, opravdu myslím to vážně.

Den desátý zásoba seriálů došla,  
viděla jsem jak reputace politiků  
postupně pošla.  
A tak sedím a koukám do stěny.  
Co nového další den asi přinese mi?

Anna Zahálková



Martina a David Kucinová při zkoušce básně Dvě klepny (J. Brzechwa)



návrh scény od Kateřiny Mašijové



loutku Pana Brambory  
vyrobila Marie Petrlíková

## Kreativní psaní na téma CO SE TADY ODEHRÁLO



### David Makovička

Nevím, kde jsem, nevím, jak jsem se sem dostala, nevím nic. Vlastně ani nevím, jak dlouho tu jsem. Před nějakou dobou jsem se prostě objevila uprostřed hlubokého lesa. Nikde kolem mě nebylo nic. Žádné známky po nějakém člověku. Jen les. Stromy. Nejhorší je, že si na nic nevzpomínám, ani nevím, jak se jmenuju. Nevím, jak jsem žila předtím. A všude jsou stromy.

Včera jsem ale narazila na něco nového. Byla to taková roklinka, skály a jezero. Kéž bych se sem nikdy nedostala. Mohla jsem do konce života žít v lese, ale já se rozhodla najít cestu ven. Našla jsem malou skulinu ve skále. Když jsem se podívala blíž, zjistila jsem, že skulina někam vede. A tak jsem šla. Byla čím dál větší tma a taky mi začala být zima. Nakonec jsem se dostala do obrovské jeskyně. Nic tu nevypadalo jako tam nahoře. Tam byly stromy, skály, jezero a válný čerstvý vzduch. Tady byly jakési ruiny nějakého bunkru nebo tak. Pak jsem si všimla nějakého světla vzadu v jeskyni.

Když jsem se přiblížila, uviděla jsem hologram, který jen slabě pípá a čekal na spuštění. Stiskla jsem SPUSTIT. Nikdy jsem to neměla dělat. „Dobrý den, místo toho, abych se tu složitě představoval, půjdu rovnou k věci. Na Zemi se řítí obrovské lodě takzvaných Reaperů, kteří vyhladí lidstvo jednou za 10 000 let, kromě dvou jedinců. Dostali jsme kódovanou zprávu, že jeden z nich bude žena, jméno nebylo zmíněno a tím druhým jsem já. Pokud to vidí druhý vybraný...“

Záznam se najednou zasekl uprostřed věty. Snažila jsem se ho znovu spustit, ale nic se nedělo. Když jsem se snažila prozkoumat okolí a nějak spustit hologram znovu, objevila jsem něco strašného. Na zemi ležela kostra člověka. Nikde kolem něj nebylo nic. Pouze cedulka s nápisem „Druhý vybraný“.

Měla jsem radši zůstat v lese. Teď tu umřu, aniž bych se dozvěděla, co se stalo s druhým vybraným. Umřu tu, aniž bych věděla, jak se jmenuju. Umřu tu sama. Měla jsem radši dál bloudit v lese.

### Tereza Stuchlíková

Postoupil o krok vpřed a pod podrážkou boty mu zakřupaly drobné kamínky. Zhluboka se nadechl a nasál do plic těžký horký vzduch mísící se spolu se slabou vůní lesa. Rozhlédl se po krajině spalované slunečním žářem. Uschlé stromy jeden po druhém padaly, zvířata umírala. Pamatoval doby, kdy tahle krajina překypovala životem. Teď však všude zelo pouze ticho a prázdno. Ten pohled mu tak připomínal domov a zároveň byl od domova tak vzdálený. Vzpomínal si, jak tu kdysi jako malý kluk pobíhal po lese plném života. Ta vzpomínka byla tak živá, jakoby se to stalo včera, zároveň mu to však přišlo jako z jiného života. Jakoby se díval na život někoho cizího, někoho, komu je dovoleno být šťastný. Jeho domov, jeho radost, to všechno zmizelo po tom, co se to stalo. Potom jak se lidstvo zachovalo tak sobecky ke svému okolí, potom jak bezostyšně plýtvalo vodou a všemi dalšími dary přírody, potom jak nestydatě zničili celou zemi a bezohledně zahodilo všechno co měli. Nakonec si ani nic lepšího než sucho a smrt nezasloužili.

# Rozhovor s Anežkou Topinkovou

Kamila Hurník Zachrle

Třináctiletá žákyně víceletého gymnázia a nadaná výtvarnice, která v tomto školním roce bude absolvovat 1. stupeň výtvarného oboru, do kterého chodí od druhé třídy, tedy 7 let.



foto Anežka Topinková

V roce 2019 získala první místo ve školní soutěži **ZUŠ Vítězslav Kaprálové** návrhem 12 plakátů. Rok 2020 vítězství v soutěži o zimní design kelímků pro **KofiKofi**. Pro značku **LuKa** navrhla sérii motivů na látky s tématem kontaktního rodičovství, z nichž se budou šít originální trička.

Anežky se ptali Anna Mechlová, Eva Kostelanová, Eva Kultová, Bety Mátlová, Jiří Bartoš, Johana Foltanová, Lucie Thálová, Marta Dostálová, Pavlína Češková z výtvarného oddělení Kamily Hurník Zachrle. Domluvili jsme se, že odpovědi budou nejen slovní, ale i kreslené.

## Co tě k malování přivedlo?

Upřímně nemám ponětí. Víím, že můj děda umí kreslit hodně dobře, ale jenom auta, a ty zase naopak já vůbec neumím. Můj nejlepší tip je asi, že když jsem byla menší, tak jsem chodila do hodně kroužků typu výtvarka, vaření, keramika...

## Radší maluješ, nebo kreslíš? A proč?

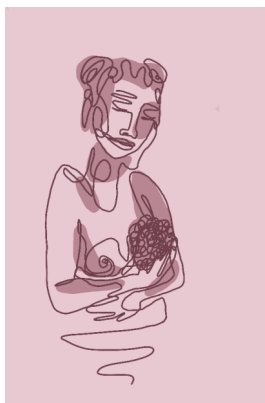
Radší kreslím. Není to ani tak protože mě nebaví malovat, ve skutečnosti mě malování baví skoro stejně jako kreslení, jediný problém je, když musím všechno uklidit a umýt se, tahle část malování mě tak strašně nebaví, že to přebije všechno, co mě na tom baví.

## Čím nejraději kreslíš / maluješ?

Barvičkama. Je vcelku jedno, jestli kreslím nebo maluju, ale ráda to dělám barevně. Nemusí to být hodně barev, ale kdybych si měla vybrat třeba mezi normální a barevnou tužkou, vezmu si tu barevnou. Poslední dobou mě taky hodně začalo bavit kreslit v počítači, nechápu, jak jsem doteď ignorovala věci jako kouzelnou zkratku ctrl+z.

## Chtěla by ses věnovat výtvarce i později v budoucnosti?

Rozhodně minimálně něčemu, co je nějak spojené s vytvářením nebo kreslením.



## Jakého největšího úspěchu jsi v životě dosáhla?

Většina lidí by asi jako moje největší úspěchy brala to, že jsem vyhrála v pár soutěžích, nebo že právě píšu tohle, ale za mě byl můj největší úspěch to, že jsem se nějak dostala na gympl. Na přijímačky jsem se učila večer před nimi a dostala jsem se dokonce na oba gymply.

## Pracuješ radši na rušných místech, kde je pohyb nebo musíš mít absolutní klid?

Nejradši mám, když je okolo mě ticho, ale já si můžu něco pustit do sluchátek. Nedělá mi problém, když je okolo mě hluk, ale musí to být prostě hluk, ne jeden nebo dva lidi co si povídají a jinak je ticho. Je to divná preference, ale já to tak prostě mám.

## Co tě nejvíce inspiruje při malování, kreslení nebo tvoření?

Nejvíc random věci, většinou se na něco podívám a ta věc mi připomene něco jiného. Jednou jsem se třeba podívala na šišku, která vypadala trochu jako křídla, tak jsem nakreslila křídla z šišek.

## Máš nějakou vtipnou historku, třeba když se ti něco doopravdy nepovedlo, a teď je to pro tebe komické?

V počítači mám neskutečné množství obrázků, co by nikdo kromě mě nepoznal, protože si je ukládám pod nejdivnějšími jmény, jako příklad mám obrázky zásuvka, oVcE, RYBA, vendeurse nebo styryhrby.

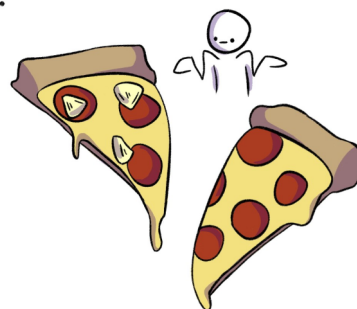
## Otázky na které Anežka odpovídala kresbou

1. DC nebo Marvel?
2. Patří ananas na pizzu?
3. Máš nějaké domácí mazlíčky?
4. Jak se líbí tvoje práce tvojí rodině?
5. Posloucháš při kreslení hudbu?
6. Bojíš se pavouků?
7. Máš nějaké jiné záliby než jenom kreslení?
8. Jaký známý obraz se ti líbí?

1.



2.



3.



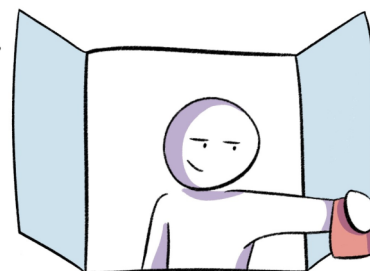
4.



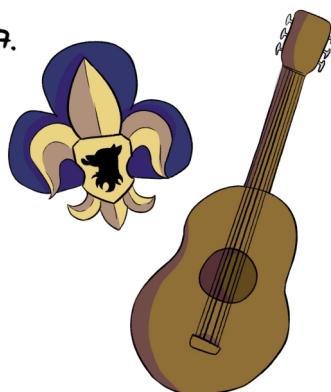
5.



6.



7.



8.



# Jaká pozitiva jsem našla na distanční výuce zobcové flétny?

Martina Komínková

Zkuste si představit, že žijete v zemi, jako je třeba Brazílie nebo Austrálie, kde k nejbližšímu učiteli hudby jsou to stovky kilometrů. Jiná možnost, než online výuka vám v takovém případě nezbyvá. A může to být dobrá možnost, která přinese krásné výsledky. Vy se nejen na nástroj naučíte, ale i vyhrajete třeba v nějaké soutěži a získáte stipendium pro řádné studium flétny. Ano, tohle se skutečně stává a stalo, konkrétně loni a bylo to v Austrálii.

Když se před rokem v březnu všechna naše výuka přesunula do online prostředí, byla to změna nečekaná, řekla bych přímo šok, jak pro žáky, tak i pro učitele. Na něco takového jsme nebyli ani zvyklí, ani připraveni. Každý se s tím vyrovnával, jak nejlépe dovedl a mysleli jsme si, že je to jen na krátkou dobu. Rozhodně bychom nečekali, že i za rok budeme stále učit online!

Nyní jsme na této cestě mnohem dál, jsme zkušenější než na začátku, a tak bych ráda jmenovala pozitiva, která jsem našla spolu se svými žáky zobcové flétny a jejich rodiči. Doufám, že to bude inspirace i pro vás.



„Kšiltovkové duo“ Filipa Stanička s tatínkem

První a největší výzvou je udržet motivaci žáků v době distanční výuky. Tedy hned zkraje jsem pro děti připravila „Flétnovou olympiádu“. Natočila jsem video, kde jsem předvedla jednotlivé disciplíny, které mají flétnisté trénovali. Bylo to například: jaký nejdelší tón vydržíš? Jak dlouho udržíš papírek dechem na zdi? A jiné další.

Kromě nových her jsem dětem začala točit videa k nácvičce skladeb. Zjistila jsem, že jim opravdu pomáhají. A děti začaly na oplátku posílat videa mně. WhatsApp, Skype, Messenger a jiné technické vymoženosti nám umožnily kontakt i několikrát za

týden. Výuka začala být mnohem intenzivnější a v tom vidím první z výhod. Když máme flétnu normálně jednou za týden, uplyne mezitím dlouhá doba a o žákovi nic nevím. Takto mi pošle video a já mu mohu hned poradit na čem pracovat. Další je například ta, že u malých žáků jsou rodiče přítomni na online lekci a ví, co se nového učíme, a tak dítěti mohou pomoci. Mimochodem, takto je to nastavené v metodě výuky hry Suzuki, kde rodiče musí být ve výuce, aby spolupracovali s učitelem na domácí přípravě.

Co dalšího nového a pěkného začalo v mé třídě? Představte si, že několik rodičů oprášilo flétny



a začalo aktivně s dětmi hrát, dua, kánony a další písničky. Vzniklo tak třeba „Kšiltovkové duo“ Filipa Staníčka a jeho tatínka. Nebo duo Zitušky Sokolové a její maminky, které mi skoro vždy na závěr online lekce něco zahrají společně a moc mě tím potěší.

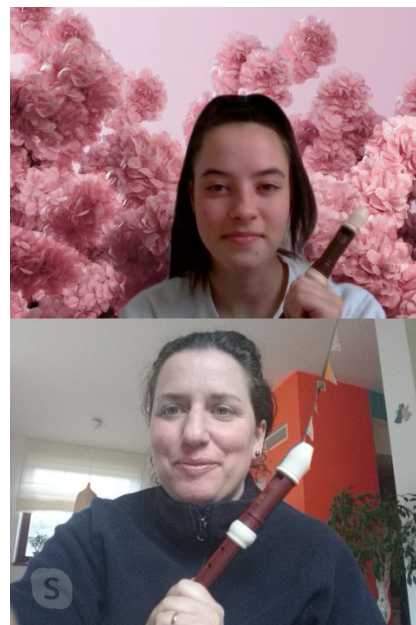
Skladby, které hrajeme, jsou takové, aby děti bavily. Máme vždy aspoň jeden Hit, třeba z filmu či pohádky. Takové hity, jsem dřív s dětmi moc nehrála, ale nyní jsou zkrátka potřeba. Děti si samy mohly vybrat a já jsem jim noty sehnala či upravila. A tak na našem repertoáru máme Piráty z Karibiku, Ledové království, Harryho Pottera, Titanik a další.

Velkou pomoc vidím ve využití internetu a techniky. Dětem mohu nahrát podklady, doprovody a skvělé jsou nahrávky volně dostupné třeba na YouTube. Repertoár pro zobcové flétny je pestrý a máme spoustu krásných moderních sbírek i s doprovodem CD, jmenuji třeba švýcarského autora Daniela Hellbacha. Doprovodné nahrávky lze i volně stáhnout na webu nakladatelství Acanthus. Možností tedy vidím dost i v distanční výuce a učení mě baví stále stejně, možná i víc.

A to přeji nám všem, ať už hrajeme na dálku nebo raději už brzy nablízko.



videohovor s Miriam Němečkovou



videohovor s Alenou Heldesovou

### Pár slov od mých žáků

*Jmenuji se Filip, na flétnu hraji 2. rokem. Rád sportuji – judo, tenis a chtěl bych hrát i na bicí. Na online výuce mě baví, že vidím paní učitelku, že mi ukáže, jak se co hraje a že mě nechá hrát klidně i ve stojce na hlavě. S novými věcmi mi pomáhá mamka, jinak bych to asi vzdal. Když mi něco nejde, paní učitelka mi pošle nahrávku k mamce na mobil, a to se mi pak cvičí lépe. Paní učitelka i na dálku odhalí, kde dělám chyby a opraví mě. Občas mě to naštvě, protože se snažím, ale taky mě hodně chválí, tak mám pak chuť hrát zase dál.*

*Jmenuji se Adam Urválek, mám 15 let. Hraji na zobcovou flétnu a klavír a na oboje rád improvizuji. Oblíbil jsem si baroko, modernu a filmovou hudbu, rád hraji ve flétnových či jiných souborech. Nejradši hraji hudbu technicky nenáročnou, ale interpretačně zajímavou.*

*Jmenuji se Zita Sokolová a na flétnu se učím s paní učitelkou Komínkovou druhým rokem. Nyní máme výuku přes Skype. Hra na flétnu mě baví, protože od paní učitelky dostávám moc pěkné noty. Doma hrajeme s maminkou kánony a dvojhlas. Paní učitelka je na mě moc hodná a vždy mi ráda poradí. Už se těším, až se zase uvidíme ve škole.*



Zita Sokolová s maminkou

# Z distanční výuky výtvarného oddělení

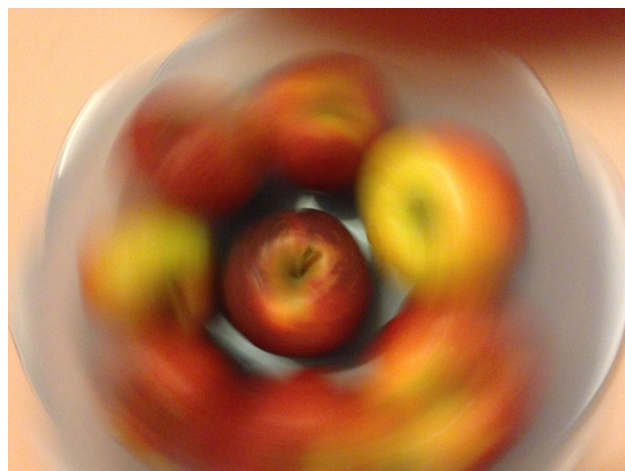
## Mirky Brázdové

Miroslava Brázdová

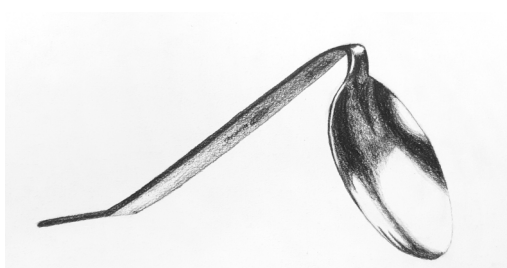
Někteří vejdou klidně a s úsměvem pozdraví, jiní se přiřítí a už ve dveřích se ptají: „Paní učitelko, co budeme dneska dělat?“ Tak je schválně napínám, než se všichni sejdou. Pak se rozběhnou po papíře, šustí křídly nebo klepou štětce o stěny kelímků s vodou při čištění. Nebo duní stolky, jak se perou s keramickou hlinou a v hlavě už jim naskakují nápady, co tentokrát vymodelují. A štěbetají a občas i vybuchnou smíchy. To když se jim podaří pod



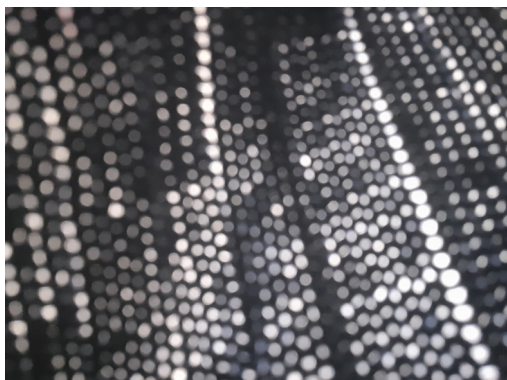
Studie lžičky / tužka - E. Tomandlová (16 let)



Talíř s jablky / digitální fotografie - S. Nepustilová (11 let)



Ohnutá lžička / tužka - A. Švrčulová, A. Tomandlová (16-17 let)



Zatíší jako fotopast / digitální fotografie - L. Froncová (12 let)

rukama něco, s čím nepočítali... Tak to je obraz normální výtvarky. Obraz, který už několik měsíců žije jen ve vzpomínkách dětí i nás, učitelů. Místo něj žijeme ve virtuálním světě, zavřeni ve svých soukromých místnůstkách s nezbytným počítačem a telefonem. A tvoříme jen na dálku...

„Modus operandi“ distanční výuky je zcela jiný, nikdo s ním dopředu nepočítal a žádná pedagogická fakulta jej nikdy nezařadila do přednášek výtvarné (či jiné) pedagogiky. Je nutné si najít cestu a volit způsoby, kterými je možno udržet především zájem dětí o výtvarnou tvorbu. Je třeba nalézt náměty a témata, která je zaujmou, procvičí dříve dosažené dovednosti, a především tvořivé myšlení – a alespoň o kousek je posunou dopředu. Přitom musíme počítat s omezenými možnostmi domácího prostředí, ať po stránce prostoru k práci, tak i vybavení výtvarnými pomůckami a materiálem. Dřívější rozhovory jsou nahrazeny typu „online“: „Paní učitelko, vy se mi sekáte!“ nebo „Já jsem dneska u dědy a je tady špatnej signál.“ Naštěstí ani technické překážky nezabrání tomu, aby si dětská hlava – i když značně zatížená školními úkoly, starostmi rodičů i mediální nálož – nenašla chvíli pro kresbičky tužkou, stříhání z papíru nebo malování na oblázky.

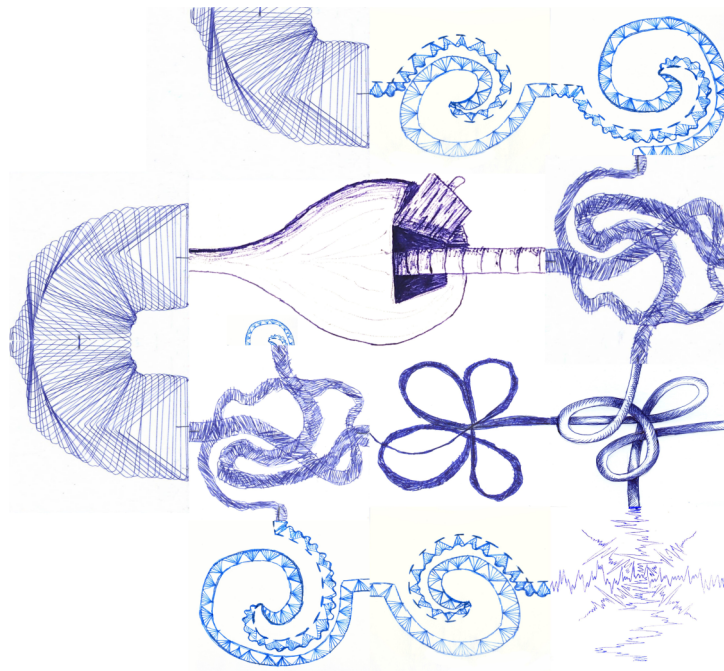


Les v pohybu /digitální fotografie - V. Oppeltová (12 let)



Strom / kresba tužkou - K. Kalná (18 let)

A pak je tu “Výtvarka na dálku”: každý týden meet s paní učitelkou a úložiště, kde lze najít pokaždé něco nového. Základem je 5 typů výběrových úkolů od abstraktní výtvarné hry, prostorové tvorby s materiálem, studijní kresby, přes domácí školu výtvarného fotografování s mobilním telefonem, až po multimediální úkol. Pro zájemce pak ještě řada informací, videí a kvízů o umění nebo „postřehy z výtvarky“ aneb „poznáš detail z výtvarné učebny?“ z výřezu fotografií, na nichž jsou zachyceny koutky z důvěrně známého prostoru. To všechno jsou možnosti, které sice živý kontakt nenahradí, ale přece jen zafungují.



Fantasy příběh / kresba propiskou - společná kompozice z “dlaždic”

Pokud jsou tu nějaké „bonusy“, pak určitě větší možnost vyhledávání dat, vizuální prezentace, schopnost samostatně pracovat a komunikovat s učitelem. A také nahlížení do rodinných konstelací – když se přes monitor pozdravíme s rodiči nebo když se i oni zapojí a se svým dítětem vytvoří společné „rodinné“ dílo. Zvláštní situací a problémem je v době karantény příprava starších žáků k talentovým zkouškám na výtvarné školy. Ta letos také probíhala online a vyžadovala od nich maximální úsilí a samostatnost. Přesto – nebo právě proto (?) - dopadla úspěšně: na SŠUD (brněnská šurka)



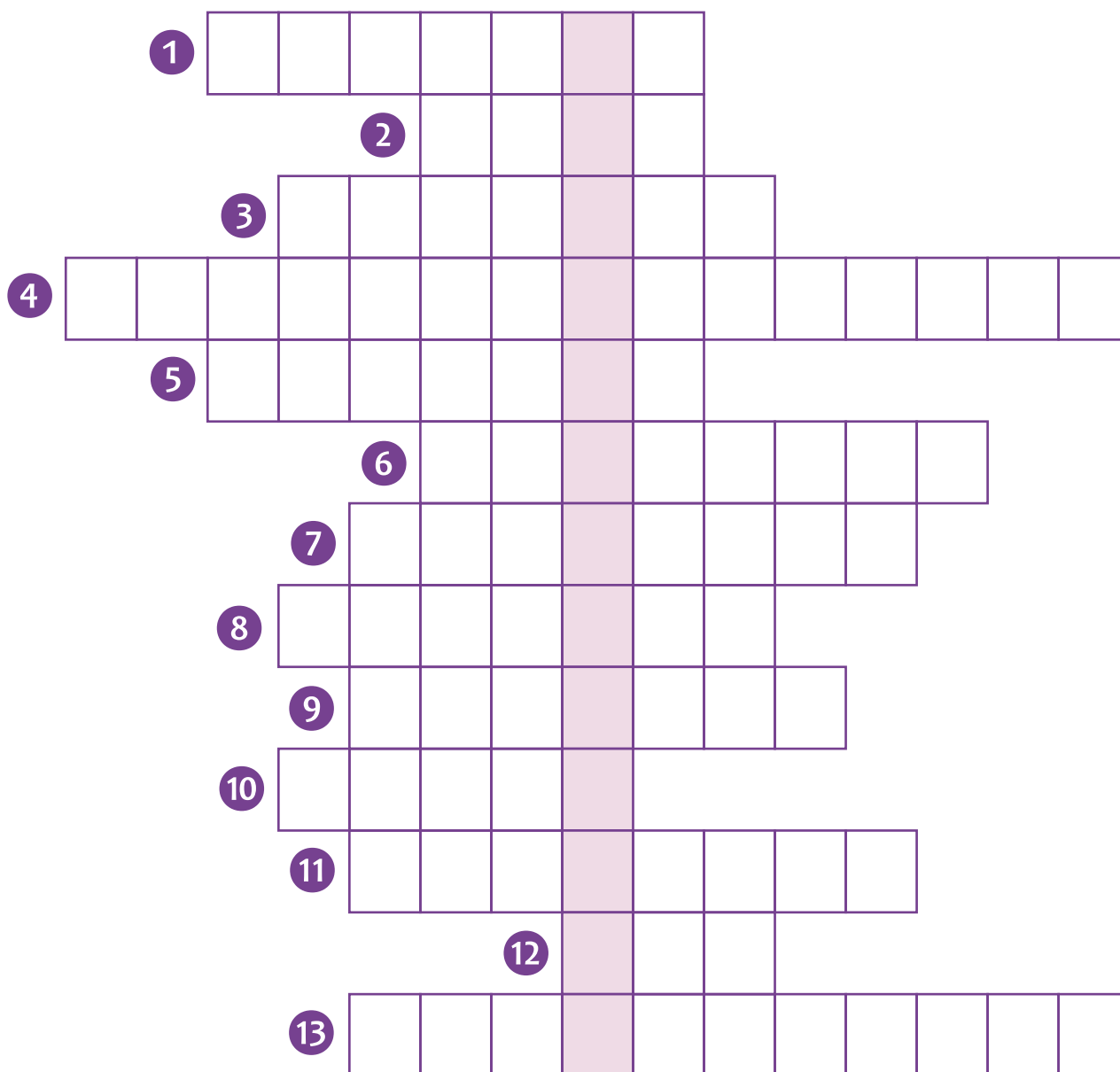
Kráčející figurky / objekty z drátů, papíru a bavlnek - V. Večerková (14 let)

byly přijaty všechny 4 uchazečky (B. Borská, J. Hanušová, A. Pokorná a V. Večerková), vyšly také zkoušky ke studiu architektury na FAST VUT (K. Švrčulová). A tak jim na závěr patří velká gratulace. A všem ostatním žákům poklona a obdiv za snahu, vytrvalost a sounáležitost s “naší výtvarkou”. Dodávají sílu překonat těžké časy a posilují motivaci těšit se na ty lepší...

# Křížovka

Ema a Michal Křížovi

Naše škola nese jméno významné brněnské hudební skladatelky Vítězslavy Kaprálové, která se narodila a dětství prožila před více než sto lety, zde v Králově Poli. Svoji první skladbu V říši bájí složila...



řešení tajenky naleznete na str. 6

① trombon patří mezi nástroje ② samostatná část na konci skladby ③ předchůdce muzikálu ④ autor kantáty Otvírání studánek ⑤ část kytary pod strunami ⑥ rodiště Bedřicha Smetany ⑦ nota s jedním praporkem ⑧ opera Antonína Dvořáka ⑨ rychle italsky ⑩ nejhlubší dřevěný dechový nástroj ⑪ opakování části skladby ⑫ des enharmonicky ⑬ symfonický orchestr